

**COMPARING IMPLEMENTATION ASSESSMENT OF THE
HYOGO FRAMEWORK FOR ACTION (HFA) IN LANDSLIDE
DISASTER RISK REDUCTION BETWEEN TWO COMMUNITIES
IN SURAT THANI PROVINCE, THAILAND**

HARIT CHEAUTONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
(TECHNOLOGY OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

Copyright by Mahidol University
2016

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

COMPARING IMPLEMENTATION ASSESSMENT OF THE HYOGO FRAMEWORK FOR ACTION (HFA) IN LANDSLIDE DISASTER RISK REDUCTION BETWEEN TWO COMMUNITIES IN SURAT THANI PROVINCE, THAILAND

HARIT CHEAUTONG 5537281 ENTM/M

M.Sc. (TECHNOLOGY OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: PARKORN SUWANICH, Ph.D. (POPULATION EDUCATION), RAYWADEE ROACHANAKANAN, Ph.D. (ECOLOGY, EVOLUTION AND SYSTEMATICS), ACHARA USSAWARUJIKULCHAI, Ph.D. (ENVIRONMENTAL ENGINEERING)

ABSTRACT

Climate change results in an increase in the frequency and intensity of natural disasters, especially hydro-meteorological disasters. Therefore, a framework, called the Hyogo Framework for Action 2005-2015 (HFA), was developed and adopted by State Members of the United Nations in order to reduce the disaster losses of communities and countries. The aims of this study were to assess and compare the progress made towards the HFA implementation in two communities situated in Surat Thani province of Thailand that have implemented different landslide disaster risk reduction. Subsequent to this, questionnaire and in-depth interview were conducted with three respondent groups in order to assess the progress. Responses were made on a 5-point Likert scale ranging from 1 (No, not at all) to 5 (Yes, with satisfactory, sustainable and effective measures in place). The statistical methods used in this study include frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results found that Ban Suan Prang community that has implemented Community-based Disaster Risk Management (CBDRM) showed a statistically significant more progress of the HFA implementation than Ban Khao Lak community that has not implemented CBDRM (Ban Suan Prang versus Ban Khao Lak: $\bar{x} = 3.28$, $SD = 0.71$ versus $\bar{x} = 2.96$, $SD = 0.58$). The results also revealed that the civil society organisations reported the highest score among three groups of respondents, indicating their strong capacity and dedication to landslide disaster risk reduction at the community level.

KEY WORDS: HYOGO FRAMEWORK FOR ACTION (HFA)/ SURAT THANI PROVINCE/ LANDSLIDE/ DISASTER RISK REDUCTION/ COMMUNITY-BASED DISASTER RISK MANAGEMENT (CBDRM)

175 pages

การเปรียบเทียบการดำเนินการตามกรอบเฮียวโกะในการลดความเสี่ยงจากพิบัติภัยแผ่นดินถล่มระหว่าง 2 ชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเทศไทย

COMPARING IMPLEMENTATION ASSESSMENT OF THE HYOGO FRAMEWORK FOR ACTION (HFA) IN LANDSLIDE DISASTER RISK REDUCTION BETWEEN TWO COMMUNITIES IN SURAT THANI PROVINCE, THAILAND

วิทยุ เชื้อทอง 5537281 ENTMM

วท.ม. (เทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ปกรณ์ สุวานิช, Ph.D. (POPULATION EDUCATION), เรวดี โรจนนันท์, Ph.D. (ECOLOGY, EVOLUTION AND SYSTEMATICS), อัจฉรา อัสวรุจิกุลชัย, Ph.D. (ENVIRONMENTAL ENGINEERING)

บทคัดย่อ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้เกิดพิบัติภัยทางธรรมชาติบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะพิบัติภัยจากน้ำและสภาพอากาศ ซึ่งทั่วโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญจึงเกิดความร่วมมือในการสร้างกรอบการดำเนินการที่มีชื่อว่ากรอบเฮียวโกะ (Hyogo Framework for Action 2005-2015) โดยเหล่าประเทศสมาชิกขององค์กรสหประชาชาติได้ลงมติยอมรับและนำไปปรับใช้ โดยมีเป้าหมายเพื่อลดความสูญเสียจากพิบัติภัยในระดับชุมชนของประเทศต่างๆ การศึกษาครั้งนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อประเมินและเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการดำเนินการตามกรอบเฮียวโกะในพื้นที่ 2 ชุมชนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีการดำเนินการลดความเสี่ยงจากพิบัติภัยแผ่นดินถล่มที่แตกต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม เพื่อประเมินระดับความก้าวหน้าของการดำเนินการตามกรอบเฮียวโกะ มาตรฐานของแบบสอบถามเป็นแบบ Likert-scale แบ่งค่าคะแนนความเห็นเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 (ไม่มีการดำเนินการใดๆ) จนถึง 5 (มีการดำเนินการด้วยมาตรการที่น่าพอใจ มีความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และสถิติทดสอบค่า t ผลการศึกษาพบว่าหมู่บ้านสวนปรางซึ่งเป็นชุมชนที่มีการดำเนินการลดความเสี่ยงจากพิบัติภัยโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community-based Disaster Risk Management: CBDRM) มีค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าในการดำเนินการ = 3.28 ($SD = 0.71$) มากกว่าหมู่บ้านเขาหลักซึ่งเป็นชุมชนที่ไม่ได้มีการดำเนินการดังกล่าวที่มีค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าในการดำเนินการ = 2.96 ($SD = 0.58$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชาสังคมเป็นกลุ่มที่มีค่าคะแนนสูงสุด ซึ่งชี้ให้เห็นถึงขีดความสามารถที่เข้มแข็งและความทุ่มเทในการลดความเสี่ยงจากพิบัติภัยแผ่นดินถล่มในระดับชุมชน